

Barcelona, 25 d'octubre de 2018

ANY XI núm.

458

Una assemblea que, des del present, esguarda el futur

assemblea General

79

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona

17 d'octubre de 2018

**cap a un fòrum de
La Vida Religiosa**

Caure a la trampa

Vaig participar en una tertúlia de Ràdio Estel sobre el conflicte de la llibertat d'expressió amb el respecte als sentiments religiosos a partir d'uns comentaris de Willy Toledo. El tema es volia analitzar des d'una perspectiva jurídica, de la qual em vaig desmarcar ja en la meva primera intervenció. L'Associació Espanyola d'Advocats

Cristians, en presentar una denúncia a Fiscalia sobre aquest tema, es va ficar en un vesper. Voler limitar la llibertat d'expressió és una tasca molt complicada i de resultat incert. Entrar en el camp jurídic, com s'ha vist en el conflicte polític del referèndum, implica endinsar-se en un camp de mines. Si s'haguessin plantejat la intervenció des de l'estratègia haurien passat olímpicament d'aquests escrits al Facebook de l'actor. Les seves paraules desafortunades haurien quedat reduïdes a un cercle de lectors i prou. En portar-les als tribunals se li ha donat una divulgació gratuïta. Fins i tot si ha d'abonar una quantitat de diners, la publicitat que se li ha fet representa un cost molt superior. S'ha creat un màrtir de la llibertat d'expressió gràcies a la idea genial de la denúncia a fiscalia. Tots sabem com n'és, de fàcil, exercitar la llibertat d'expressió en atacs gratuïts contra els cristians. Pràcticament a ningú no se li acudiria escriure frases semblants sobre Mahoma per por de pagar un preu que no tindria res a veure amb les sentències jurídiques.

La història repetida tantes vegades. Condemnar una pel·lícula és el millor camí perquè es facin cues al cinema. No dic que haguem de quedar-nos amb els braços plegats, sinó que manifesto que la defensa bruta dels valors i dels principis sovint pot ser més perjudicial que el silenci. En el camp polític s'ha creat recentment una expressió: «Fer un Tortosa.» És a dir, no convertir un fet (fins i tot molt desafortunat) en un escàndol, perquè segons l'etimologia, implica caure en una trampa. Jesús ens ho recorda amb claredat a les pàgines de l'evangeli: «Sigueu astuts com les serps i innocents com els coloms» (Mt 10,16).

Igualtat de gènere, ecologia i feminisme

A mitjans de setembre, vaig assistir en resposta a una invitació rebuda a l'URC a una sessió del Parlament de Catalunya del cicle «La igualtat efectiva de dones i homes, un repte de país». A més de Roger Torrent, president del Parlament, hi intervingueren Barbara Limanowska, experta sènior en transversalitat de gènere de l'Institut Europeu per a la Igualtat de Gènere (EIGE); Tiina Kukkamaa-Bah, cap de la Unitat de Governança Democràtica i Gènere de l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (OSCE) i Ernest Urtsun, membre de la Comissió de Drets de les Dones i Igualtat de Gènere del Parlament Europeu. Aquestes visions europees afegeixen elements a una reflexió sobre el

paper de les relacions entre gèneres, sobre el feminisme que promou l'equiparació de drets entre homes i dones, sobre horitzons de futurs tocant a aquests temes que avui són tan actuals com candents.

Em van venir al cap tres reflexions. Primera, el canvi cultural en què estem immersos. No podem desconèixer els nous plantejaments, les argumentacions que els sostenen, la raó que bateja en l'esforç per a un nou àmbit de relacions. En aquest afany de transformació, pot a ver-hi desencerts i algunes actuacions equivocades, que no invaliden la justícia de la causa. Segon, en un moment de l'acte, ens van invitar a aixecar la mà els homes presents a la sala. Molts pocs. Vaig comptar pels dos quadrats de les cadires (11x11) que hi havien una mica menys de 240 assistents. El resultat és gairebé el mateix amb molts conferències, jornades de formació... El mateix succeix als actes que organitzem nosaltres, tot sabent que la proporció hauria de ser 80% (dones) a 20% (homes). Pràcticament, sovint estem lluny de la proporció d'aquestes. Caldria analitzar si és positiva una situació d'aquests tipus. Tercera, en la força que van adquirint aquests moviments feministes, quin és el paper i el lloc de la dona a l'Església. Pot perdre's la connexió amb un col·lectiu, que ara es palesa culturalment afeblida. Seria una errada descomunal.

A mitjans d'octubre, *Cristianisme i Justícia* va realitzar l'acte d'inauguració del curs actual amb una ponència de Yayo Herrero, antropòloga, enginyera, professora i ecofeminista, sobre "Ecologia i feminisme: Finestres per a una nova utopia". Vaig assistir-hi també. La seva reflexió em va semblar molt ben argumentada, amb una visió sutil, profunda i interconnectada de la realitat. Recomano seguir la conferència en la gravació que podeu trobar al web de *Cristianisme i Justícia*: https://www.youtube.com/watch?v=8_clADDUhoc. Cal tenir les idees clares sobre uns temes que no podem defugir ni ajornar. Tota visió, si vol ser lúcida, ha de ser interdisciplinària. Tota visió, si vol ser coherent, ha de ser profètica i denunciar les injustícies que impedeixen el desenvolupament de la vida de les persones.

Lluís Serra Llansana

79 assemblea general de l'URC

assemblea General

79

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona

17 d'octubre de 2018

Reunió	79	
Data	17 d'octubre de 2018, dimecres	
Hora	De 1/4 de 10 del matí fins a 2/4 de 3 de la tarda, i dinar	
Lloc	Seminari Conciliar de Barcelona, carrer Diputació, 231 - Barcelona	
Convocats	Superiores i superiors generals, superiores i superiors provincials, abadesses i abats, priores i priors, delegades i delegats, delegats episcopals de Vida Consagrada, persones convidades	
Ordre del dia	9.15 9.30 10.20 11.10 12.15 12.40 14.00	Acollida i lliurament del material – Vestíbul de l'accés principal Eucaristia presidida per Mons. Romà Casanova – Capella central Assemblea general – Aula Magna OBERTURA 1. Obertura de l'assemblea. P. Màxim Muñoz Duran, president PRIMER MOMENT: ASPECTES ESTATUTARIS 2. Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de la darrera Assemblea 3. Elecció d'un vocal masculí per a la junta directiva 4. Presentació i aprovació, si escau, del pressupost 2019 SEGON MOMENT: TEMA DE REFLEXIÓ, ESTUDI I DEBAT 5. Tema de reflexió, estudi i debat: reestructuracions i delegacions permanents Treball en grups <i>Descans</i> Posada en comú i síntesi TERCER MOMENT reestructuracions i delegacions permanents 6. Proposta per a la celebració d'un Fòrum de la vida religiosa a Catalunya. Presentació i comentaris 7. Informacions sobre Cintra i Benallar CLOENDA 8. Informacions breus 9. Torn obert de paraula 10. Cloenda de l'assemblea Dinar de germanor

CELEBRACIÓ EUCARÍSTICA

La celebració eucarística, presidida per Mons. **Romà Casanova**, bisbe de Vic i representant de la CET (Conferència Episcopal Tarraconense) en la vida consagrada obre la jornada que té lloc la 79 assemblea general de l'URC. La festivitat litúrgica de sant Ignasi d'Antioquia parla de testimoniatge en temps difícils i representa una crida a viure els dons de l'Esperit.

OBERTURA DE L'ASSEMBLEA: INTERVENCIÓ DEL PRESIDENT

L'Aula Magna del Seminari Conciliar acull l'assemblea, que inicia amb una llarga intervenció del P. **Màxim Muñoz**, president de l'URC. Desenvolupa els següents apartats:

- Esdeveniments i persones

- Context socio-polític

- Context eclesial: la renovació eclesial propugnada pel Papa Francesc

- El greu escàndol dels abusos

- Suport al Papa enfront de les crítiques i resistències

- Aquesta Assemblea: reestructuracions i Fòrum de la Vida Religiosa a Catalunya

El text del discurs ha estat publicat en el número anterior de l'Informatiu Horeb i es troba al web: www.urc.cat

OBERTURA DE L'ASSEMBLEA: ASPECTES ESTATUTARIS

Els aspectes estatutaris comprenen tres punts: a) lectura i aprovació de l'acta de l'assemblea anterior, b) elecció d'un vocal masculí per a la junta directiva, i c) presentació i aprovació del pressupost de l'any 2019. El germà **Lluís Serra**, com a secretari i administrador, presenta cadascun d'aquests tres punts.

Es procedeix a la lectura i a l'aprovació de l'acta de la darrera assemblea general, que se celebrà el 15 de març de 2018. Ocupa onze pàgines, que inclouen dos annexos (paraules introductòries i el llistat de participants). S'aprova per unanimitat

Elecció d'un vocal masculí per a la junta directiva. Acaba el primer període com a membre vocal masculí de la Junta directiva el P. Llorenç Puig, jesuïta, que pot ser reelegit. Com està prescrit, s'ha tingut un període per presentar a secretaria candidats. Han estat proposats el P. **Llorenç Puig**, jesuïta i delegat del Superior general, i el P. **Eduard Rey**, provincial dels Caputxins de Catalunya i Balears.

Segons els Estatuts: "Els components de la Junta Directiva, llevat de la Secretaria general (art. 33), són elegits preferentment entre els membres de l'Assemblea que siguin Superiors Majors o Superiores Majors residents a Catalunya. Quan no sigui possible, pot ser elegit un delegat o delegada permanent.

L'elecció dels membres de la Junta Directiva es fa per un període de quatre anys. Es pot reelegir per una sola vegada consecutiva."

S'ha procedit a una votació secreta i ha estat elegit el P. Eduard Rey, que ha acceptat formar part de la junta.

Eduard Rey té 41 anys. Va néixer l'agost del 1977 a Barcelona. Amb 19 anys va fer-se caputxí. Va estudiar el COU, un any de teologia vivint amb els pares i llavors va entrar al convent. Té la llicenciatura en Teologia Moral (Universitat de Barcelona). Aquests vint anys de vida religiosa els ha passat sempre a la comunitat d'Arenys de Mar Fou elegit provincial, pel 39è capítol el 13 de març de 2017, celebrat a Sant Martí Sesgueioles. La reunió aplega cada tres anys els religiosos de Catalunya i les Illes Balears.

El President de l'URC agraeix amb tot el cor la dedicació i les excel·lents aportacions del P. Llorenç Puig a la junta directiva i a la vida religiosa, especialment en la seva capacitat jesuítica d'afavorir un bon discerniment.

Seguidament, hom procedeix, a la presentació del balanç provisional de l'any 2018 i del pressupost de 2019, que s'aprova per unanimitat. Si al mes de gener es produeissin algunes variacions, l'esmentat pressupost seria sotmès a una ratificació de l'assemblea.

TEMA DE REFLEXIÓ, ESTUDI I DEBAT

EL P. **Eduard Pini**, escolapi, presenta la síntesi de les aportacions dels grups de diàleg que van tenir lloc a la 78 assemblea general del passat mes de març.

El mètode de treball és el següent:

1. Distribució de les persones participants en grups de diàleg.
2. Cada grup té qui coordina i qui respon de la secretaria
 - a. Qui coordina, facilita el diàleg, els temps i el ritme del temps de reunió
 - b. Qui respon de la secretaria, lliura el text acordat pel seu grup a l'equip de treball, una vegada acabada la reunió
3. Es treballen dos documents:
 - a. Reestructuració [cada grup respondrà a cada pregunta amb suggeriments (de tres a cinc).
 - Quines recomanacions podríem fer arribar a les superiors i superiors de les nostres congregacions a partir del diàleg i de la pròpia experiència?
 - Quines propostes fem a l'URC per afrontar aquesta nova situació?

- b. Perfil del delegada o delegada permanent
Els continguts de l'escrit són dialogats per cada grup i s'hi poden aportar idees de modificacions i de millora.

El resultat es recollit i es projecta al final de l'assemblea. La documentació passa a la junta directiva per donar curs al seu contingut.

PROPOSTA DE LA CELEBRACIÓ D'UN FÒRUM DE LA VIDA RELIGIOSA

El P. Llorenç Puig, jesuïta, presenta la proposta per celebrar un Fòrum de la Vida Religiosa.

Text de la presentació del document

Ja fa uns mesos, des de diverses instàncies de l'URC (la Junta directiva i l'Assemblea) hem estat valorant la possibilitat de propiciar una reflexió compartida i àmplia sobre la Vida Religiosa avui a Catalunya, i les seves perspectives. Tot això ha estat impulsat pel record del Congrés de Vida Religiosa de fa 25 anys, que va donar lloc a una bona reflexió i dinàmica a la vida consagrada a casa nostra.

La necessitat d'encetar una dinàmica d'aquest tipus ve fortament motivada pels canvis profunds de la nostra societat (secularització, envelliment, desigualtat amb una crisi econòmica pel mig, el gran repte de la immigració i refugiats...) i no menys de la realitat de la vida religiosa: noves estructures provincials, menys persones joves, canvis i tancaments de comunitats..., i malgrat això no es té por d'encarar nous reptes i es van donant a diversos llocs i diverses congregacions noves respostes...

De totes maneres, s'ha vist gairebé de forma unànime que no busquem una repetició del Congrés de Vida Religiosa de fa uns anys, sinó quelcom diferent, amb una opció per l'agilitat i la simplicitat, i per la dispersió geogràfica.

Es pensa més en la generació d'un dinamisme que impulsi la vida religiosa a viure en profunditat les noves realitats dels temps actuals, i compartir les reflexions al respecte, que en un congrés a l'ús.

Els apartats són: tema, criteris, calendari, fases, contingut, joves i resultat.

Els grups dialoguen la proposta i es comparteixen en la sessió plenària.

La junta articularà la proposta a partir tenint en compte les aportacions rebudes.

[L'Aula Magna de l'Ateneu Universitari Sant Pacià és l'escenari per primera vegada de l'assemblea general de l'URC. S'han constituït set grups de nou persones, que han treballat conjuntament al llarg de l'assemblea]

 Josep Sanromà, cmf,
president Associació Cintra

**INFORMACIONS SOBRE
CINTRa I BenallAr**

Sergi Noguera,
gerent de la Fundació BenallAr

ASSOCIACIÓ “CINTRA” PER A LA PROMOCIÓ DE PROJECTES SOCIALS I CULTURALS | Josep Sanromà, cmf.

Bon migdia a tothom i moltes gràcies per la invitació a parlar-vos del moment actual de l'Escola CINTRA (Centre Concertat d'Educació Secundària Obligatoria -ESO).

En Sergi, després, us parlarà del present i perspectives de futur de BenallAr que fins fa un any formava part de l'Associació Cintra.

Recordeu:

Congrés de Vida Religiosa (1993-95) – Grups de reflexió del Cevre: El que és nou demana novetat (1997-2000)

Creació de l'Associació CINTRA (1996) 13 religiosos i religioses de 10 congregacions que vivien i treballaven en diversos indrets de Ciutat Vella o rodalies (La Salle – Jesuïtes – Escolapis- Vedrunes – Teresianes – Lestonnac – Sagrat Cor – Maristes – Filles de la Caritat i Germans Gabrielistes) s'uniren per :

Donar una oportunitat a nois i noies del Raval que per causes diverses es veien abocats a abandonar abans d'hora l'ESO.

I cercar amb ells i les seves famílies, estratègies educatives i d'aprenentatge per poder finalitzar satisfactòriament aquesta etapa educativa i poder iniciar estudis postobligatoris o inserir-se adequadament en el món laboral.

Actuament l'Associació la formen 34 congregacions religioses masculines i femenines que li donen suport i en la mesura de les seves possibilitat han tingut o tenen algun membre de la seva Congregació treballant a Cintra o en forma de voluntariat o fent un aportació econòmica anual. Molts dels aquí presents sabeu pro bé com s'ha anat fent camí i superant les vicissituds i entrebancs que han anat sorgint. I també les alegries i satisfaccions per la

feina ben feta i l'agraïment dels nois i noies i les seves famílies. La tramesa del petit Butlletí-Crònica trimestral, alguna visita a CINTRA i l'Assemblea anual amb els associats ho han anat recollint.

Durant tots aquests anys les diverses Juntes de l'Associació han fet mans i mànigues per tirar endavant el dia a dia i cercant millores per potenciar l'objectiu fundacional.. Alguns i algunes d'aquestes persones estan presents avui en aquesta Assemblea. Gràcies en nom de l'actual Junta: Josep Canal (La Salle), Roser Bergadà (Vedruna), Eduard Pini (Escola Pia), Josep Manuel Martin (Marista i Josep Sanromà (Claretià). I del col·laborador, des dels inicis de Cintra, Sr. Pere Cortiella, incansable en la recerca de contactes i gestions amb les Administracions Públiques.

Situació actual de Cintra

El model, dinamisme i realisme pedagògic estan ben fonamentats i reconeguts per les Administracions Públiques (Generalitat, Ajuntament (Consorci Educatiu de Barcelona) i EAPS

Un concert econòmic singular al llarg de tot aquest temps (48 alumnes). 12 alumnes en cadascun dels 4 cursos d'ESO. Treball molt personalitzat . I amb el suport d'una dotzena de voluntaris de diverses congregacions.

Direcció pedagògica: Imma Bonada (Vedruna) Professors i Tutors compromesos en l'objectiu de Cintra.

El terreny i l'edifici (mòduls prefabricats "cargoleres") són propietat de l'Ajuntament i i del Consorci d'Educació de BCN.) Des de sempre s'ha estat buscant un lloc estable i definitiu. Aquesta és la tercera ubicació (c/Palau (Jesuïtes) c/ Aurora (lloguer) i l'actual c/ Riereta). Renovable cada 5 anys.

S'han fet i s'estan fent moltes gestions Són llargues, laborioses, subjectes als canvis polítics i econòmics (diversos Ajuntaments i Goversns de la Generalitat

i Entitats Benèfico-Socials. Bones paraules, projectes i propostes que se'n van en orris quan estaven força lligats. I gairebé tornar a començar a cada cicle polític municipal o d'Institucions Socials..

Fa cosa de 3 anys la Junta presidida aleshores per Francesc Xicoy (Jesuïta) va encarregar una estudi- informe sobre el punts forts i febles de l'Escola en vista a planificar i potenciar el present i futur de l'Escola. Entre les idees i accions proposades per l'equip que s'encarregà de l'estudi: Joan Vila, Escola Pia; Jordi Jover, La Salle; Miquel Mateo, FEEC; Gabriel Villa-Real, Maristes; Imma Bonada, Directora de l'Escola, Vedruna i Josep Sanromà, nou President de la Junta, Claretià), La Junta hi ha reflexionat molt. Sobretot la proposta 6: RESOLDRE EL PROBLEMA DE RESPONSABILITAT TITULAR DE CINTRA. Cal buscar fórmules més àgils de governança...

Aquest estiu l'actual Junta va iniciar una consulta a les 34 ordes religioses que formen l'Associació, i a d'altres no associades, per planificar i enfortir el futur de l'Escola:.

1. Teniu a la ciutat de Barcelona algun edifici que pugui acollir l'Escola Cintra?
2. Si la vostra congregació està dedicada a l'ensenyament, voleu estudiar la possibilitat d'integrar l'Escola CINTRA en la vostra xarxa d'escoles?

Aquest estiu l'actual Junta va iniciar una consulta a les 34 ordes religioses que formen l'Associació, i a d'altres no associades, per planificar i enfortir el futur de l'Escola:.

3. Teniu a la ciutat de Barcelona algun edifici que pugui acollir l'Escola Cintra?
4. Si la vostra congregació està dedicada a l'ensenyament, voleu estudiar la possibilitat d'integrar l'Escola CINTRA en la vostra xarxa d'escoles?

I acabo: INTERCONGREGACIONALITAT

El llibret que recollia les aportacions dels grups de reflexió del Cevre (1997-2000) dedica tot l'apartat 4 a aquest valor. Una aportació a fer visible aquesta intercongregacionalitat fou, ha estat i és l'aposta i el treball de tots aquest any de Cintra. Certament que les realitats i circumstàncies congregacionals, eclesials i de Catalunya no són les mateixes. Però tots els qui ens movem entorn de Cintra fem vots perquè en el Fòrum de la Vida Religiosa proposat per la URC, trobem noves formes i compromisos per viure, mostrar i treballar la Intercongregacionalitat en el moment actual..

Moltes gràcies per la vostra atenció.

I, ara o després, podeu fer totes les preguntes que vulgueu,

Josep Sanromà Badia, President de l'Associació Cintra

FUNDACIÓ BENALLAR | Sergi Noguera

Orígens i moment actual:

Fills de CINTRA

Intercongregacional + voluntariat

Projecte 2002

Fundació 2005

2016 Escola Pia de Catalunya, des del respecte als trets fundacionals.

Pendents i futur

Sinèrgies CINTRA, EPC i altres congregacions

3 pisos amb famílies

Nou pis (auxiliars seglars diocesanes)

Nou hort (Claretianes)

Dades

40 persones acollides en pisos

+150 persones en cursos de llengua

+20 joves a l'hort

+30 voluntaris

7 persones contractades
360.000€ pressupost 17

Juntes, Junts!

Gràcies!! Espais, voluntaris, recursos.
Volem mantenir l'esperit de Benallar i
us necessitem
Oferiment
Espais de voluntariat...
Serveis de jardineria
Altres col·laboracions

INFORMACIONS BREUS

Secretaria general

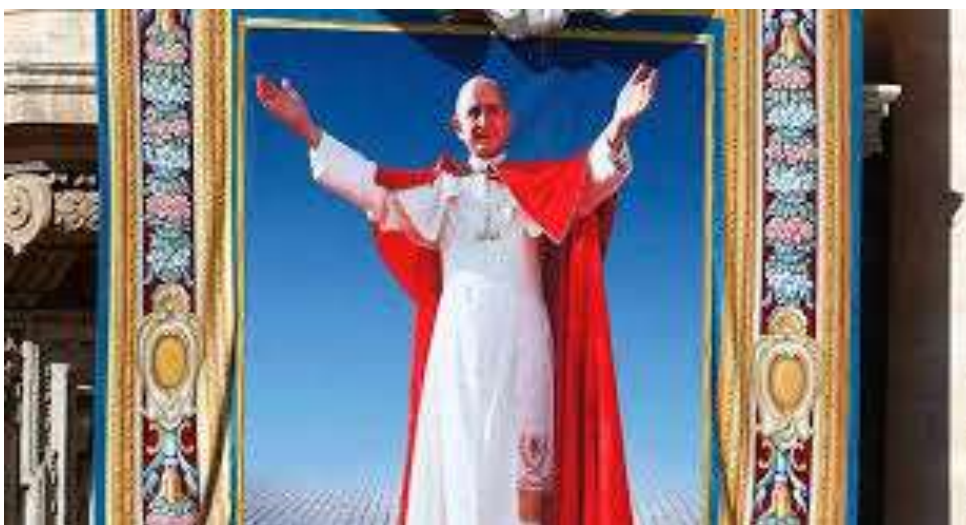
1. Formularis per a cada congregació a fi de tenir les dades sobre superiors/es generals, superiors/es provincials i, si és cas, delegat/da permanente.
2. Repercussions en les congregacions religioses de l'entrada en vigor de la lei europea de protecció de dades.
3. Curs "Missió pastoral avui a Catalunya.
4. "Catalònia Religiosa, atles històric: dels orígens als nostres dies", llibre que poden tenir les congregacions religioses interessades.
5. Primers passos per a la publicació de la Guia de Cases d'Espiritualitat.

Cloenda de l'Assemblea: agraïment a Pau VI

Voldria tancar aquesta Assemblea amb una referència al Papa Pau VI. La seva canonització diumenge passat és una bona ocasió per agrair a Déu el do del seu pontificat en la realització i aplicació del Concili, en un context social i eclesial molt complex, de fortes tensions, en què era difícil mantenir la comunió en la realització de les necessàries reformes segons l'esperit del Concili. En concret els religiosos i religioses li hem d'agrair l'estimació i la lucidesa amb què va impulsar la renovació demanada pel Concili, primer amb la carta apostòlica

“Ecclesiae sanctae”, en la que desenvolupava les normes per a l'aplicació del decret “Perfectae caritatis”, i després amb l'exhortació apostòlica “Evangelica Testificatio” (1971). Eren moments de crisi i perplexitat. Alguns, per por, es van mantenir en el ghetto, altres es van precipitar per camins que no tenien sortida. No va ser fàcil trobar el que la VR podia oferir davant la cultura secular. En aquest context “Evangelica testificatio” (1971) va ajudar a il·luminar aquells moments de certa confusió, recordant l'essencial de la VR, demanant als religiosos i religioses un testimoni inequívoc del seguiment de Jesús, seguint les petjades dels fundadors i comproment-se amb els pobres, la dignitat de la persona i els drets humans, i ajudant a trobar un equilibri entre tradició i modernitat.

Finalment ¿qui no recorda aquelles paraules tan plenes d'afecte i admiració envers la vida religiosa en el n. 69 d'EN? Les llegeixo com homenatge a aquest gran Papa a qui tant deu l'Església i el món: “qui no mesura la part immensa que [els religiosos] han aportat i que continuen aportant a l'evangelització? Gràcies a la seva consagració religiosa, ells són, per excel·lència, voluntaris i lliures per a abandonar-ho tot i llançar-se a anunciar l'Evangelí fins als extrems del món. Ells són emprenedors i el seu apostolat està sovint marcat per una originalitat i una imaginació que susciten admiració. Són generosos: se'ls troba no rares vegades a l'avantguarda de la missió i afrontant els riscos més grans per a la seva salut i la seva pròpia vida. Sí, en veritat, l'Església els deu molt”. Una lloança que es converteix en estímul i repte per a nosaltres.

Màxim Muñoz Duran, cmf
President de l'URC

Crònica de l'assemblea per Jordi Llisterri

La Vida Religiosa reitera el suport a la renovació eclesial que promou el papa Francesc

Per Catalunya Religió. Dij, 18/10/2018

(URC) Aquest dimecres s'ha celebrat a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona la 79ena Assemblea General de la Unió de Religiosos de Catalunya, l'entitat que agrupa les congregacions i instituts de vida religiosa que treballen a Catalunya.

El discurs d'inici de l'Assemblea ha servit per reiterar el suport al papa Francesc que ja va expressar la Junta de l'URC en una nota el passat 5 de setembre. El president de l'URC, el claretià **Màxim Muñoz**, ha denunciat "les crítiques i moltes resistències" que han de superar "les profundes reformes que està portant a terme el papa Francesc". "Rere aquests grups capdavaners d'oposició, s'hi endevinen lobbys d'interessos amagats, eclesials, polítics, econòmics i socials, disposats a tot per mantenir els seus privilegis", ha explicat el president de l'URC i s'ha congratulat de que "moltes altres veus eclesials s'han afegit a aquest suport al papa Francesc". Ha remarcat com "el papa Francesc, amb un coratge i fidelitat admirables, continua liderant i animant la renovació eclesial en la línia de la conversió pastoral i ecològica marcades per 'Evangelii gaudium' i 'Laudato sii'. En concret la reforma de la cúria, molt condicionada per la 'mundanitat espiritual' i el carrerisme eclesiàstic que tant ha criticat".

El greu escàndol dels abusos

El pare Màxim Muñoz ha recordat que la voluntat d'aturar aquestes reformes "va tenir un punt culminant en la carta oberta escrita pel bisbe Viganò, ex-nunci a Washington, en la que demanava obertament la renúncia del Papa, acusant-lo d'haver encobert abusadors". En canvi, la realitat és que "el Papa està afrontant un dels majors escàndols viscuts per l'Església catòlica de tots els temps".

Des de l'URC s'assumeix plenament la carta del papa Francesc adreçada al Poble de Déu del passat 20 d'agost en la que afirma que “mai no serà poc tot el que es faci per generar una cultura capaç d'evitar que aquestes situacions no sols no es repeteixin, sinó que no trobin espais per ser encobertes i perpetuar-se. És urgent reafirmar una vegada més el nostre compromís per garantir la protecció dels menors i dels adults en situació de vulnerabilitat”

Muñoz ha recordat que “la vida religiosa fa temps que és ben conscient de la seva responsabilitat en aquesta lluita i està decidida a assumir les actituds que demana el Papa: demanar perdó, reparar el dany causat i treballar decididament per crear una cultura capaç de garantir la protecció dels menors i dels adults en situació de vulnerabilitat”. A més de les iniciatives de la protecció dels menors i prevenció que ja fa anys que treballen la majoria de congregacions religioses, l'URC també va organitzat dues jornades de reflexió i estudi sobre la protecció de la infància i la creació d'eines per implementar-la. Segons el president de l'URC, això no treu que calgui “continuar treballant-hi en la línia de la conscienciació i la prevenció” i “incrementar la col·laboració i ajuda entre les congregacions i també amb els bisbats”.

També ha remarcat que el tema del abusos menors és “un problema gravíssim de tota la societat, que sobretot es produeix en l'àmbit familiar. Cal recordar-ho contínuament, perquè hi ha veus interessades a fer veure que només és un problema de les institucions eclesials. I això ho hem de denunciar”.

Renovació de la Junta de l'URC

L'Assemblea de l'URC ha renovat un dels vocals de la junta arran del final del mandat del pare **Llorenç Puig**, delegat de la Companyia de Jesús a Catalunya. En el seu lloc ha estat escollit fra **Eduard Rey**, provincial dels Caputxins de Catalunya i Balears.

La junta, per Estatuts, està formada de manera paritària per tres religioses i tres religiosos. Actualment la integren el pare **Màxim Muñoz**, dels Missioners Claretians (president), la germana **Rosa Masferrer** de les Religioses de Sant Josep de Girona (vicepresidenta); i com a vocals -a més de la nova incorporació de fra Eduard Rey- continuen la germana **Consol Muñoz**, de les Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció,

el pare **Eduard Pini**, de l'Escola Pia de Catalunya, la germana **Mercè Arimany**, de les Hospitalàries de la Santa Creu, i el germà marista **Lluís Serra** com a secretari general.

Cap un fòrum de la Vida Religiosa

En l'assemblea de la URC s'ha decidit per unanimitat convocar per al curs vinent un "Fòrum de la Vida Religiosa a Catalunya" i s'ha avançat en la definició del que seria. Aquesta trobada vol renovar l'impuls que va representar el Congrés de Vida Religiosa celebrat a Catalunya fa 25 anys. En les deliberacions de l'Assemblea s'ha plantejat que sigui una trobada descentralitzat en diversos punts del territori i sobretot que generi un dinamisme que impulsi la vida religiosa a viure en profunditat les noves realitats dels temps actuals.

La trobada també vol motivar especialment la participació dels religiosos i les religioses més joves. Alhora, es proposa concloure amb algun gest concret i visible com podria ser la posada en marxa d'iniciativa promoguda conjuntament diverses congregacions.

L'assemblea també ha tractat temes més interns sobre la representació i la implicació en l'URC de les congregacions que deixen de tenir la seva seu a Catalunya. També s'ha informat de la primera edició del curs "Missió pastoral avui a Catalunya. Claus per a religioses i religiosos nous". La primera sessió es farà el cap de setmana del 27 i 28 d'octubre a Barcelona i la segona el diumenge 25 de novembre a Montserrat. Abans de l'assemblea, s'ha celebrat l'Eucaristia presidida per Mons. **Romà Casanova**, bisbe de Vic i representant de la Conferència Episcopal Tarraconense per a la Vida Religiosa.

Mey Zamora publica la biografia de la barcelonina Isa Solá, missionera de Jesús-Maria morta a Haití fa dos anys

La Vanguardia | 22 Oct 2018

CARINA FARRERAS

Isa Solá acompanyava els seus cants amb la música de la seva guitarra, instrument que les seves companyes van exposar en la cerimònia de comiat

La tomba d'Isa Solá se situa dalt d'un turó de Port-au-Prince (Haití), ciutat on va viure els últims set anys de la seva vida i on va ser assassinada el 2 de setembre del 2016, als 52 anys. Nascuda a Sarrià-Sant Gervasi, Solá va dedicar el seu temps als pobles més desfavorits de l'Àfrica i Amèrica dirigint escoles i cuidant malalts. Vivint com ells. Estimava aquella vida. La seva última missió era crear una escola Jesús-Maria per escolaritzar els nens en una comunitat precària d'un turó d'Haití, un dels països més desfavorits del món.

Mey Zamora ha escrit la biografia d'aquesta monja infatigable, batalladora i de caràcter alegre. Lo que no se da se pierde (Plataforma) és una orquestra de veus diferents que recorden la persona que va ser Solá, des de petita i fins a la seva mort. Germans, amics, companyes, alumnes, pacients, treballadors... Tots han passat per la gravadora de Zamora.

Des de Communauté Sainte Marie, davant la seva làpida, s'albira un dels barris més pobres de la ciutat i també es pot veure l'escola on anava la missionera. Diu el llibre que sempre hi ha flors fresques malgrat que han passat dos anys dels trets que van segar la seva vida.

Va morir a pocs metres del banc del qual havia retirat diners. El seu jeep va ser abordat per dos joves que la van tirotejar i també al seu acompanyant, que va sobreviure. Li van

arrabassar la bossa amb els gourdes haitians que intentava protegir. Aquest és, pel que sembla, un modus operandi habitual. I els religiosos estan en el punt de mira. Entre setembre del 2014 i abril del 2015 van haver-hi 27 assalts a ordes religiosos. I diversos missioners van ser assaltats i van morir a trets. Rares vegades la policia troba els culpables. Solá és filla d'una família burgesa, que desafia l'oposició paterna per ingressar en la congregació de Jesús-Maria a l'escola de la qual va estudiar. Escriu una carta a la seva família "volia que sabéssiu que em sento la noia més feliç del món". Lamenta que la seva decisió els hagi fet patir i els confia que li costa això de l'obediència i la humilitat. "Les monges s'hauran d'armar de paciència, oi, mama?".

Es forma en infermeria i educació amb la idea d'oferir-se a missions. I amb vint-i-tants anys marxa a Ebibeyín (Guinea Equatorial). "Sabia que no hi havia marxa enrere". A diferència dels cooperants que solen dedicar uns anys a temes solidaris, els religiosos es desarrelen completament de la seva llar.

Solá denuncia les injustícies a què es veuen sotmesos els religiosos, fins i tot per classes corruptes dins de l'Església. Explica per carta al seu germà que el bisbe (pendent d'una operació a Itàlia finançada pel govern de Guinea) està obligant a pagar a qualsevol institució cristiana una quantitat per cada fidel, malalt,

Solá, filla d'una família de Sant Gervasi, va obrir un taller, una escola de formació i una clínica mòbil a l'illa caribenya alumne... Cosa que equival a molts milions de francs que no poden afrontar (els alumnes més pobres no paguen matrícula). "Aquesta Església, Javi, em cau, em cau als peus i ja no sé com estar-hi sense picar de peus. El que em consola és que els religiosos ens sentim molt units i tots a favor de continuar lluitant".

L'absència de la missionera ha afectat els projectes en què estava involucrada. El seu germà Javier va viatjar aquesta primavera a Haití per conèixer la situació del taller d'ortopèdia que permetia dotar de pròtesi persones que haguessin patit mutilació, formar els joves i inserir-los en empreses de la localitat. Però l'escola de formació professional, la clínica mòbil i les escoles rurals noten l'absència de l'impuls de la monja catalana.

Al centre hi continua treballant Leide, testimoni de la mort d'Isa, i el seu nebot Esne. La religiosa de Jesús-Maria Josela Gil és la nova coordinadora. El seu germà Javier treballa incansablement per mantenir vius els seus projectes des de la Fundació Junts Millor i Projecte Haití. Uns quants tiren endavant. El terreny per a l'escola que Isa Solá volia construir es va tancar fa un mes.

« Acoger y anunciar al Dios de las periferias »

Jornada de Formació Permanent

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

La Unió de Religiosos de Catalunya us anuncia la propera jornada de formació permanent de l'URC-CEVRE. Atès que creiem que la conferència pot ser del vostre interès, ens plau fer-vos arribar aquesta informació.

« ACOGER Y ANUNCIAR AL DIOS DE LAS PERIFERIAS »

1. Espiritualidad para una vida religiosa en salida
2. Portadores y portadoras de sueños
3. Profetas de la comensalidad abierta de Jesús

a càrrec de

Pepa Torres Pérez

Pepa Torres Pérez és religiosa de la Congregació de les Apostòliques del Cor de Jesús. Filòloga, teòloga i educadora social. Professora de l'Institut Superior de Pastoral de Madrid, en el qual coordina el seminari *Mujeres en Diálogo*.

Viu en una comunitat intercongregacional al barri madrileny de Lavapiés que ha donat origen a la Xarxa interlavapiés, una xarxa de suport mutu contres les fronteres i la precarietat

Membre del Consell Assessor de la Càtedra de Teologia Contemporània "José Antonio Romeo". Premi Alandar en el 2019 per a la defensa dels drets de les persona migrants. Premi del Consell Municipal de la ciutat d'Albacete per la seva aportació a la Coordinadora Presó i societat, en defensa dels drets de les dones preses (2000). Combina la docència i la investigació teològica amb l'acompanyament a persones i col·lectius compromesos al món de l'exclusió especialment dones i migrants. Co-fundadora de l'associació *Colectivo Agar, espacio de investigación y encuentro desde la diversidad*, que té com a objectius el foment del diàleg intercultural i interreligiós des de la perspectiva de les dones

Autora de nombroses publicacions les més recents *Teología desde las víctimas* (2017), *Cartas a Francisco* (2017) i *Decir Haciendo. Crónicas de periferias* (2017).

Data: 17 de novembre de 2018, dissabte. **Hora:** 9.45-13.30 i de 15.30-17.30

Lloc: Salesianes - Col·legi Santa Dorotea (Passeig Sant Joan Bosco, 24 - Barcelona).

Pas 1 - Inscripcions: UNIÓN DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA. Correu electrònic: urc.info@gmail.com

Tot indicant el nom i cognoms de la persones o persones participants i la institució a la que pertanyen.

Pas 2 - Pagament 20 €: Ingres o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"

IBAN: ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

Indiqueu el **nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu i al costat les **lletres PT**

Xavier Morlans: «El jo modern no pot tenir la pretensió de saber-ho tot i guarir-ho tot»

Dissabte 20 d'octubre va tenir lloc la primera Jornada de Formació Permanent del curs de l'URC-CEVRE amb una conferència titulada «Per què costa tant comunicar la fe avui? Propostes» a càrrec del doctor en Teologia Xavier Morlans.

Morlans va analitzar els motius pels quals la transmissió de la fe a dia d'avui és especialment difícil per a les noves generacions. Va apuntar, en primer terme, a l'evolució del pensament i la tècnica que comportat un «jo impermeable a Déu», a partir d'on va diagnosticar «escletxes» per a fer arribar el missatge. «El jo modern –va assegurar- no pot tenir la pretensió de saber-ho tot i guarir-ho tot».

L'evolució de l'imaginari col·lectiu en els darrers tres-cents anys a occident i la influència dels avenços de la ciència i de la tècnica ens han portat a l'actual situació en que una gran majoria de la gent viu com «impermeable» a Déu i instal·lada en el mite del jo omnipotent o del voluntarisme màgic: la creença que està en poder de cada individu la possibilitat de ser el que vulgui. Autors, tant creients com ateus –ha assegurat- concorden en assenyalar escletxes a través d'on les persones encara resten obertes a la transcendència: l'experiència de no ser auto-generats, sinó de ser “fills” d'un altre, l'experiència d'engendrar i cuidar una nova vida, la necessitat d'afecte i de reconeixement, la impossibilitat d'una vida sense confiança, la urgència de vincles i la necessitat de pertànyer a quelcom o a algú, etc. En aquest sentit, Morlans va subratllar que «les grans qüestions de la vida demanen confiança i tots necessitem sentir un sentiment de pertinença». «De la confiança nosaltres en diem fe», i va assegurar que el que ens permet ser feliços és pertànyer al poble de Déu. El repte és com proposar-ho en diàleg amb les experiències concretes.

Meritxell Comas

¿Per què costa tant transmetre la fe avui? Propostes

Xavier Morlans (Facultat de Teologia de Catalunya)

1. Un tsunami que venia de lluny

Secularització, secularisme i apoteosi del jo impermeable a Déu (Ch. Taylor, *La era secular*).

Trencats els ponts principals de transmissió de la cultura, dels valors i de la religió: la família, l'escola i la parròquia (Ll. Duch). Suplerts per tv, cinema, series i xarxes socials.

2. Una aluminosi a l'interior

Ser catòlic abans del Concili: anar a doctrina, anar a missa i ser bo. Després del Vaticà II: Catecisme holandès, missa convivencial i compromís social. Es pressuposava en ambos casos: la fe com a trobada personal amb Jesucrist, i les bases històriques i exegètiques del cristianisme. Ha vingut el tsunami: hi ha moltes maneres de creure, cadascú tria la seva, totes les religions venen a ser el mateix, per ser bo no cal ser cristià...

3. Retrat dels nostres nebots

Falta: memòria/ tradició/ text sagrat/ autoritat/conviccions fortes/ vincles estables.

Perfil dominant: Cada individu te la possibilitat de ser el que vulgui/ pot accedir instantàniament a la seva llibertat total/ "Res no em pot obligar si no em ve de gust".

Exemple: ideologia de gènere.

Valors: família i l'amistat, sentit de la justícia, solidaritat amb refugiats, empoderament de les dones.

4. Escletxes en el jo impermeable als vincles i a Déu

Autors actuals (Bauman, Touraine, Zizek, Castoriadis, Barcellona, Esquirol) assenyalen: La filialitat (relació mare-fill)/ afectes abans que raó/ confiança/ pertinença. La llibertat no es *finalitat* sinó *condició* per ser fills/germans.

5. Què hi diu la revelació cristiana sobre generació, afectes, confiança i vincles?

Misteri del Déu cristià: un Engendrament permanent del Fill (l'Engendrat) pel Pare (l'Engendrant) dintre de Déu i, per amor, cap enfora en la creació i en la història de la humanitat (X. Durrwell, *Nuestro Padre. Dios en su misterio*) ; L'Esperit sant, l'Engendrament i amor d'agapè en persona, fa possible la comunió que anhelem; Creiem en Déu a través de la confiança de creure a i en Jesucrist (Evangeli de Joan); i la Tradició viva és el vincle del Poble de Déu (M. Bondel, *Historia Dogma*). Creure es participar lliurement en l'engendrament del Fill de Déu en la història de la humanitat per la Resurrecció en el poder de l'Esperit sant. Creure és *co-néixer* amb Jesucrist. Els quatre eixos: *Constitutius* del cristianisme, *significatius* de cara a les escletxes del jo actual, i *condicionants* de la manera de transmetre/desvetllar la fe.

6. Tot el que ha de funcionar alhora per a ser una Església en sortida (S. Pau VI EN 24 i Francesc EG)

Testimoni públic de la institució eclesial, testimoni dels cristians en la vida quotidiana, acció social amb els més pobres, esglésies hospital de campanya col·laboració amb entitats del barri o poble, difusió d'un discurs cristià actual i creïble en els mitjans intel·lectuals, iniciació d'adults, catequesi i litúrgia amb batec kerigmàtic, canvis en l'organització diocesana, etc

7. Què no hi pot faltar en aquest conjunt? Com es comença a fer un cristià?

“No es comença a ser cristià per una decisió ètica (ser bo) o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona, que dóna un nou horitzó a la vida, i amb això, la direcció decisiva” (Benet XVI, *Deu és amor*, n.1.)

Es comença a *generar* la primera confiança en Déu a través de la primera *trobada amb Jesucrist* possibilitada per *l'amor i la paraula d'una "mare"*, cristià o cristiana membre de l'Església: anunci del Kerigma cristià o primer anunci (Francesc, *Evangelii Gaudium* 3, 11, 128, 165, 264)

8. Tres passos en la conversa de primer anunci (en diàleg personal o en adreçar-se a un grup)

El punt de partida: convidar a prendre consciència de les pròpies escletxes (relacions pares-fills, afectes, emocions – Eneagrama -, manca de confiança, necessitat de pertànyer).

Segon pas: proposar la idea d'una font guaridora més enllà de les possibilitats immanents.

Tercer pas: invitar a una relació personal amb Jesucrist com a Mediador de l'amor incondicional de Déu.

Les adoratrius acullen la reunió intercongregacional de barri

Cuando llegamos a un lugar nuevo...

Bueno, yo, al llegar a un lugar nuevo deseo, en instantes concretos, conocer como conocía mi entorno anterior, a las personas con las que voy a convivir, con las que voy a trabajar, a compartir,...

Hay que darse tiempo y en ese trascurso las conversaciones se llenan de nombres, de historias que hacen que la vida de las personas con las que compartes tu día a día sea experiencia, vida, cobre un sentido,... y ello me hace reafirmarme en que las relaciones son importantes, que el compartir con otros configura

y... entonces,...

Tras cinco meses de vivir en mi nueva comunidad y "acoger" la vida como se presenta, cobraba realidad, rostro, experiencia, el compartir la alegría de la fe con las comunidades de religiosos del barrio, lo que me habían contado era, de los que me hablaban estábamos y por la tarde sentados en comunidad, nos presentamos cada uno añadiendo sal en un candil que luciría durante la celebración. Invitados a una fiesta en la que constantemente se nos recuerda "Vosotros sois la sal de la tierra..."

"Vosotros sois la luz del mundo" y en la que encontrarnos desde lo que nos une, lo que nos hermana, nos enriquece, me lleva a agradecer la diversidad, la complementariedad, lo soluble de la sal, la intensidad de la luz, las dos patas, vertientes,... el Marta y el María de la cotidianidad de las personas que llamadas por Dios buscamos vivir "para alabanza de su gloria" como nos decía Pablo en su carta a los Efesios.

Celebrar en consciencia es también concretarse, así lo hicimos al ofrecernos en nuestro ser sal y luz, y como no, es comprometerse primero a seguir siéndolo y segundo a orar por el ser sal y luz de uno de nuestros hermanos.

Tras una gran mesa compartimos más historias, la actualidad, los deseos, los proyectos, seguimos acogiéndonos al conocernos, escucharnos,...

Continuo agradeciendo poder celebrar mi fe con otros, saberme signo discreto aunque sabroso como la Sal e intenso e incisivo como la Luz y lo mejor de todo, serlo junto con otros cuantos...

Gracias hermanas Capuchinas!
Gracias hermanos Maristas!
Gracias hermano Claretiano!
Gracias hermanas Adoratrices!

Ana Fons Vinaches. aasc

Servei de Documentació:
« L'Església catalana: present i futur »

Servei de Documentació

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat
Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	Josep M. Soler, Armand Puig i Tàrrach, Margarida Bofarull, Miquel Calsina, Jaume Castro, Eduard Ibáñez, Margarita Mauri, Joan Planellas, Llorenç Puig, Francesc Torralba	199
Títol	L'Església catalana: present i futur	
Font	Documents d'Església. Març 2018	
Publicat	25 d'octubre de 2018	

L'ESGLÉSIA CATALANA:

PRESENT I FUTUR

Misión pastoral hoy en Cataluña

Claves para religiosas y religiosos recién llegados

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Fechas y lugares	Primera fase: 27 y 28 de octubre de 2018, sábado y domingo Día 27: Salesianas - Colegio Santa Dorotea (Passeig Sant Joan Bosco, 24 -Barcelona) Día 28: URC, plaça Urquinaona, 11, 2-2 Barcelona CSSCC 3 piso Segunda fase: 25 de noviembre de 2018, domingo Monasterio de Santa Maria de Montserrat: mañana Monasterio de Sant Benet de Montserrat: tarde	
Destinatarios	Religiosas y religiosos recién llegados o que ya llevan tiempos aquí y que desean implementar mejor su misión pastoral hoy en Cataluña. Dentro de la dinámica de ver, juzgar y actuar, se hacen unas miradas a nuestro entorno para encontrar caminos de evangelización de manera inculturada.	
Programa		
Sesión 1	27 de octubre, sábado	
	09.00	Recepción. Presentación de los participantes y del curso
	09.30	Una mirada al territorio y a la historia Montse Puiggròs Llavínés
	11.00	Pausa
	11.30	Una mirada a la sociedad y a la cultura Lluís Serra Llansana
	13.00	Pausa
	13.15	Eucaristía. Preside: P. Màxim Muñoz
	14.00	Comida
	16.00	Una mirada a la política y a la economía Carles Armengol Siscars
	17.30	Pausa
	18.00	Una mirada a la realidad religiosa Joan Hernández Serret
	19.30	Fin de la jornada
	28 de octubre, domingo	
	09.00	Eucaristía en la Basílica de la Sagrada Familia
	10.30	Explicación de la vida religiosa en Catalunya. La URC. Proyección de un cortometraje y diálogo con los participantes
	11.20	Pausa
	11.45	Conversación con religiosas y religiosos que han vivido situaciones similares: Yohanes Benjitu Barreto (Missioners Claretians) i Judyta Wisniewska (Germanes de la Sagrada Família d'Urgell)
	13.00	Conclusiones y preparación de la segunda fase
	13.15	Final de la sesión 1
Sessió 2	25 de noviembre, domingo	
	11.00	Misa conventual en el Monasterio de Santa Maria de Montserrat
	12.00	Saludos del P. Josep M. Soler, abad Reflexión y diálogo sobre "La Iglesia en Catalunya" a cargo del P. Bernabé Dalmau, monje

	13.30	Comida
	15.30	Visita del Monasterio de Sant Benet de Montserrat Saludos y reflexión de la M. Maria del M. Albajar, abadesa: “La sociedad catalana desde un monasterio”
	17.00	Fin de la jornada. Regreso a las comunidades.
Aportación	120 €	Incluye las sesiones formativas, la comida del día 27 de octubre y la comida del 25 de noviembre, así como eventualmente el viaje en autocar en Montserrat.
Lengua		Castellano
Inscripción		Plazas limitadas. Se aceptarán las solicitudes por riguroso orden de inscripción. El curso se realizará siempre que haya un mínimo de 15 personas inscritas. Cómo efectuar la inscripción: Paso 1 – Enviad la solicitud de inscripción a urc.info@gmail.com indicando el nombre y apellidos, fecha de nacimiento, ciudad de residencia comunitaria, institución a la que se pertenece, correo electrónico y número de teléfono. Paso 2 – La URC confirma la aceptación a través de un correo electrónico. Paso 3 – Realizar la aportación Pago 120 €: Ingreso o transferencia bancaria al número de cuenta de “la Caixa” IBAN: SE 37 2100 3040 0622 0034 0826 Indicad el nombre y el apellido de la persona que se inscribe y al lado las letras MPCA

Centre Francesc Palau: "Coneix i assaboreix"

Els passats dies del 15 al 20 d'octubre vàrem celebrar la setmana de portes obertes al Centre Francesc Palau, amb el lema "Conèixer i assaborir" vàrem voler obrir de manera pública la casa que les carmelites missioneres han reformat amb l'objectiu de poder oferir un espai en el qual des del silenci i en solitud, cercar el sentit interior.

La setmana va anar recurrent els aspectes que per a l'espai resulten essencials, tal com havíem pensat, així vàrem començar el dilluns dia 15, festa de Santa Teresa de Jesús, dedicant un espai espacial amb la intervenció de Marta Miquel a la guitarra i Mònica

Contreres que ens varen interpretar el poema "Alma" i seguirem amb textos sobre la veritat de la Santa per a continuar amb la xerrada "Viure caminant en veritat" que Natàlia Pla ens va oferir, remarcant la importància de viure en gerundi: caminant, pensant, assaborint, sentint, ... no deixar de viure vivint per tal de ser fecunds al món.

El dimarts ens endinsarem en "la saviesa del silenci", després d'una petita mostra musical amb la cítara que ens va regalar la germana Griselda de Sant Pere de les Puel·les, Teresa Guardans ens va parlar de la necessitat de preservar espais de silenci en els que gaudir de no escoltar, no sentir, de deixar-se fluir, va rellegir-nos diferents textos al voltant de la grandesa del silenci.

Al bell mig de la setmana, Francesc Grané ens va endinsar en el que vol dir interioritat, "No estem buides per dins, descobreix la teva bellesa interior", ell va desgranar molt bé tot allò que podem trobar en el nostre interior, així com la importància de saber-nos complets: exterior i interior, formen la nostra persona i amb tot som, vivim i ens relacionem.

El dijous vàrem poder tenir el goig de dedicar-lo als místics del Carmel, primer amb Miguel Márquez, provincial dels carmelites i amb Carmen Parra, carmelita missionera, ells amb gran fervor i bellesa de paraula ens varen parlar de la humilitat, humor i humanitat de Teresa que la va portar a saber afrontar les seves dificultats personals i les de la seva època de manera que ens ha arribat fins avui i de la mateixa manera que Joan de la Creu i Francesc Palau varen saber ressorgir i créixer a partir de les adversitats amb les quals es varen haver de trobar. Va ser una tarda de festa donat que varem rebre visites de diferents branques de la família.

El divendres va ser el dia que vàrem dedicar al diàleg i la comunió interreligiosa, conscients de que tots va ser una tarda en la qual vàrem poder gaudir de la presència de persones d'altres confessions: jueva, budista, musulmana, sikh, cristiana que varen compartir en una taula rodona i després una pregària en la qual contemplarem que a l'igual que l'aigua surt

de la mateixa font i torna al mar, nosaltres compartint la nostra diversitat ens enriqueim mútuament i també al món.

La setmana va acabar amb un concert molt especial, amb el grup Airun, i el seu espectacle "Mystica" en el que mitjançant la música i la poesia varem recórrer textos de místics de diferents tradicions i èpoques amb un ambient contemplatiu que és el que volem que la casa ofereixi a totes les persones que s'apropin.

Agraïm a totes les persones que varen respondre a la invitació i especialment a totes aquelles que ho han fet possible amb la seva col·laboració, generositat i experiència. El fet d'haver viscut la diversitat i riquesa de les persones que ens han visitat ens fan sentir un nou repte per al centre Francesc Palau i per a cadascú de nosaltres.

Amb aquest tastet de "conèixer i assaborir" volem continuar la nostra presència en la ciutat de Barcelona i oferir aquest oasi en què reposar i cercar en el nostre interior el veritable sentit de cadascú.

“Garantías jurídicas que no sean papel mojado”

NOTA DE PRENSA

- La red Migrantes con Derechos alerta de que se estén produciendo devoluciones inmediatas a Marruecos tras el último salto a la valla de Melilla

22 de octubre de 2018.- Ante el último salto a la valla de Melilla de cientos de inmigrantes, con una persona muerta y un nuevo sueño truncado que debería haberse evitado, la red

Migrantes con Derechos quiere, en primer lugar, expresar su dolor e impotencia por esta nueva pérdida de una vida humana en nuestras fronteras. Las vallas siguen siendo signo de violación de derechos, sinónimos de tragedia y frustración, los muros donde se estrella la incapacidad de nuestra sociedad para transformar el drama de las migraciones en una oportunidad para la acogida, el encuentro y la hospitalidad.

En segundo lugar y ante a las noticias que señalan la devolución inmediata en las últimas horas de al menos medio centenar estas personas a Marruecos, las entidades de la Iglesia que participamos en la red Migrantes con Derechos—y que está presente en la Diócesis de Málaga a través de la Delegación de Migraciones en Málaga y Melilla, del Servicio Jesuita a Migrantes, de las Hermanas Apostólicas Santo Ángel y de Cáritas Málaga—insistimos en que se cumplan, también en este caso, las garantías de cualquier procedimiento de devolución:

- La identificación de cada persona, estableciendo los mecanismos necesarios para detectar la presencia de menores entre las personas recién llegadas.
- La verificación de sus circunstancias personales, como causas de vulnerabilidad, estado de salud, etc.
- La información, en un idioma que sea entendido por las personas recién llegadas, tanto sobre la posibilidad y procedimiento para solicitar protección internacional, como sobre el eventual procedimiento de devolución y los recursos disponibles contra la misma.

Volvemos a recordar que estas garantías básicas requieren tiempo y recursos, pues exigen proporcionar intérpretes, asistencia letrada (con tiempo suficiente para atender y entender la situación de cada una de las personas) y vías efectivas de recurso contra la decisión de devolverlas.

Alertamos, además, de que la devolución de estas personas a Marruecos con la premura que parece confirmarse violaría el artículo 3 del Convenio Europeo de Derechos Humanos, tal y como se ha señalado por parte del Comisario de Derechos Humanos al Comité de Prevención de la Tortura.

La rapidez no es siempre síntoma de eficacia cuando lo que está en juego son las vidas y el futuro de personas que traen consigo, en la mayoría de los casos, la traumática experiencia de un largo tránsito migratorio. Las garantías jurídicas son también una exigencia de una sociedad democrática e inclusiva a las que no podemos renunciar y que urge fortalecer especialmente en un momento donde se escuchan voces que pretender situar a los seres humanos más vulnerables fuera de la legalidad.

« La nova pel·lícula de Wenders sobre el Papa, "un púlpit amable per a Francesc" »

Per Catalunya Religió. 19/10/2018

(Glòria Barrete –CR) Les cartelleres de cinema a Catalunya s'omplen cada setmana de noves pel·lícules d'estrena. Algunes són pel·lícules esperades pel gran públic i d'altres que, més modestament, es projecten en cinemes petits, que projecten en versió original o que aposten i ofereixen també pel·lícules i documentals menys comercials o dirigides a un públic molt concret.

A finals de setembre es va estrenar als cinemes de l'Estat Espanyol ['El papa Francisco, un hombre de palabra'](#), un documental dirigit per **Wim Wenders** i que durant 96 minuts pretén ser "un viatge personal amb el Papa", tal com expressava el cineasta. Catalunya Religió ha parlat amb **Joan-Andreu Rocha Scarpetta**, degà de la [Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés - Universitat Ramon Llull](#), doctor en comunicació i història de les religions, coordinador del [Fons Filmogràfic de les Religions](#), i autor del llibre ['Cinema, religions i cultures'](#), de la [Fundació Joan Maragall](#). A Barcelona el documental de Wenders es projecta als cinemes Gran Sarrià Multicines i Verdi Park.

Una mirada amable

El documental sobre el Papa cal recordar que és això, un documental i no una pel·lícula. Wenders presenta la figura de Francesc parlant sobre uns punts específics d'actualitat, però "sense un filtre crític", reconeix Rocha. El director no pretén, pel que es veu al documental, crear cap controvèrsia. "No dona informacions de més sinó que permet al sant Pare parlar de temes diferents que després ajunten i editen". Es tracta, per tant, segons Rocha, "gairebé d'un púlpit", des del qual diverses de les idees pròpies del papa Francesc apareixen en el documental.

Un treball "bonic, molt assequible, molt humà i proper", segons paraules de Rocha, on, com és ja característica del director, hi ha una especial atenció a les expressions de les mans o

de la cara, "que complementa molt bé els continguts". Ara bé, aquesta mirada amable sobre el pontífex podria fer, segons Rocha "que una persona o el públic general no vinculat a l'àmbit eclesiàstic trobi el documental absent de crítica amb els temes que hi ha actualment sobre la taula i entorn a l'Església o a la realitat social d'avui". Aquest aspecte crític el documental de Wenders no el té, sinó que el documental "és una mirada molt amable, en coherència amb el director que troba al Papa Francesc com una figura benigna i sàvia". Com a documental que és, 'El papa Francisco, un hombre de palabra' constitueix una representació real, recull les paraules del papa Francesc, i s'editen posteriorment en un ordre determinat. No estem parlant de cinematografia de ficció, explica Rocha, com serien les altres pel·lícules que s'han fet sobre el pontífex darrerament.

El cristianisme al cinema

Rocha reconeix que el cinema en general, documental o no, "tendeix quan tracta els temes religiosos i sobretot quan es tracta de la representació del papat, a ser tremendament hagiogràfic", és a dir, presenta una vida com una col·lecció de fets, de fites de la vida del personatge, del papa o d'un sant per exemple. Com a resultat d'això, quan un mira aquest tipus de produccions es troba amb una sèrie de realitats molt vinculades a la seva bondat, la seva santedat, la seva saviesa, la manera com afronta determinades qüestions, "però acostuma a ser una producció també molt poc crítica en el sentit que no subratlla aspectes més humans que per exemple trobaríem a faltar si el documental fos de Nelson Mandela, per dir algun personatge històric".

D'un documental sobre qualsevol personatge històric contemporani de relleu esperàriem, reconeix Rocha, "certes llums i ombres". No pel fet de la crítica en ella mateixa, afirma Rocha, sinó "perquè humanitzen al personatge i li donen molta més força al seu missatge". L'opinió de l'especialista en cinema i religions és que aquesta manca d'element més crític fins i tot en referència a dades i continguts sobre temàtiques més polèmiques "deixa un regust molt agradable". Rocha afirma que el papa Francesc "és un molt bon comunicador", però el documental ho remarca en excés, provocant que quedi "un producte molt tendenciós, un recull hagiogràfic sobre el bé i el que pensa aquesta persona".

Una característica d'aquest documental que no és només un detall particular de Wenders sinó que va en la línia d'una sèrie de produccions que durant els últims vint anys s'han anat

produint al voltant de les figures dels pontífexs recents, i que recullen aquesta forma cinematogràfica molt vinculada al món catòlic de remarcar "la part bona, sense incloure aspectes que podrien ser més crítics o més humans".

Un cinema crític, el protestant

Això no passaria, reconeix Rocha, en el cinema o documental protestant, per exemple. Ja pel seu tarannà, el protestantisme tendeix a tenir un aspecte profundament analític. El protestantisme neix de l'anàlisi de les escriptures i el que volen dir a cada persona. "Un públic com el protestant en general no crec que es trobés molt còmode amb aquest tipus de documental i m'atreviria a dir que fins i tot tindria una certa dificultat de ser entès, degut al caràcter que té el documental de tipus més hagiogràfic".

Això, explica Rocha, difereix del cinema pentecostal, que és l'últim protestantisme, "que torna a aquestes formes més pietoses o més bondadoses i menys crítiques, tot i que en el protestantisme en general això no es veu habitualment".

En el context de producció cinematogràfica cristiana, no només catòlica, sinó cristiana, el documental, segons Rocha, es posiciona molt en la línia catòlica. "No només perquè el papa Francesc és catòlic sinó perquè segueix unes formes que són pròpies dels documentals i les pel·lícules biogràfiques sobre sants o sobre pontífexs que ja han arrelat com un gènere dintre de la cinematografia catòlica". Això fa que sigui una producció que es trobi còmode en certs àmbits del catolicisme però que en canvi resulti potser menys interessant per àmbits d'altres confessions cristianes o fins i tot de persones no vinculades al món de la fe.

Vegeu:

https://www.catalunyareligio.cat/ca/nova-pellicula-wenders-sobre-papa-pulpit-amable?utm_source=butlleti&utm_medium=email&utm_campaign=2018-10-19_butlleti

L'Esperit d'Assís

Cada any, la família franciscana de Catalunya, celebrem la pregària per la pau en l'Esperit d'Assís.

El passat dimarts, dia 22, vam fer aquesta celebració a la cripta de l'església de Pompeia, dels frares caputxins.

Tot va transcorre en un ambient de pregària i recolliment, demanant a Déu la Pau per tothom, pobles i persones. En aquest espai de pregària es va fer la lectura d'un petit poema de Mn. Francesc Malgosa:

*Descendeix, amic Francesc,
entre els homes fes estada,
somris de l'amor de Déu,
pluja de pau esperada.
Pobrissó de cor humil,
escolta el clam dels captaires:
Dóna'ns l'almoina d'amor
de Déu que el teu viure aflama.*

PAU I BÉ!

Consol Muñoz

Actes, activitats, cursos, seminaris, informacions, conferències, exercicis, presentacions...

Tots som nosaltres – Jornada en memòria de Teresa Losada

Jornada en memòria de la nostra fundadora, Teresa Losada.

Dirigida a: mestres, professors/es, pedagogs/gues, educadors/es, sociòlegs/gues, treballadors/es socials, etc.

La diversitat és un element necessari i vital en una societat en progrés. **Una societat diversa és una societat més rica, en la qual tots i totes hi guanyem.**

Volem convidar-vos a la Jornada “**Tots som nosaltres**” per reflexionar plegats sobre els reptes i oportunitats de les societats interculturals i avançar en la cohesió i la convivència ciutadana.

La ponència principal anirà a càrrec de **Josep Maria**

Esquirol, filòsof, Premi Nacional d'Assaig i Premi Ciutat de Barcelona.

També coneixerem els següents **projectes d'èxit** basats en la diversitat.

- **Mescladís**: projecte de formació i inclusió laboral de persones migrades en situació d'exclusió social o en alt risc d'exclusió. També realitza de dinamització comunitària dirigides a fomentar valors de convivència i respecte.

- **Institut Barres i Ones**, centre que ha desenvolupat un projecte pedagògic que ha tingut les migracions com a fil conductor. L'alumnat ha aprofundit i canviat el punt de vista que tenia sobre els seus processos migratoris o els de les seves famílies.

- **Orpheus XXI**: iniciativa liderada per Jordi Savall, a favor músics refugiats perquè perfeccionin els seus coneixements i comparteixin la seva música amb diferents grups ètnics i culturals.

L'Orquestra Àrab de Barcelona (trio) oferirà una actuació musical i clourem la jornada amb un tast de productes típics.

“Tots som nosaltres” tindrà lloc el pròxim 6 de novembre, a les 18.30h a l'Auditori Blanquerna (c/ Valldonzella, 12, Barcelona).

Amb aquesta Jornada volem mantenir el llegat de Teresa Losada, que va treballar per estendre ponts entre les diferents comunitats i aportar elements per tal de construir una ciutadania plural, heterogènia i diversa en la qual tots siguem nosaltres.

Us animem a acompanyar-nos i a avançar plegats en la creació d'un projecte comú de societat en què la diversitat no sigui allò que és diferent o diferent a "allò nostre", sinó que aprenguem a veure que "allò nostre" és divers en si mateix. Com deia Teresa Losada, “el

dia que sapiguem acceptar la nostra diversitat intrínseca, no hi haurà odi que pugui crear enemics ficticis”.

Confirmeu la vostra assistència.

Us hi esperem!

Dimarts, 6 Novembre, 2018

Hora: 18:30

Lloc: Auditori Blanquerna

Racó de lectura

MEY ZAMORA

Lo que no se da se pierde. Retrato de la missionera Isa Solá. Plataforma Editorial 2018

Un testimoni estimulante sobre la vida de la Germana Isa Solá, missionera de Jesús-Maria morta a Haití fa dos anys. El seu compromís en favor dels altres anima el nostre per treballar en favor de les persones necessitades. La seva lectura no ens deixarà indiferents. “He estat feliç servint als altres”.

Les finances ètiques i solidàries a la FESC 2018

Un any més les entitats de finances ètiques i solidàries participen a la Fira d'Economia Solidària de Catalunya, que enguany rendeix homenatge al maig del 68

La Fira d'Economia Solidària de Catalunya (FESC) celebra del 26 al 28 d'octubre la seva setena edició al complex fabril Fabra i Coats, i comptarà amb la participació de les entitats de finances ètiques que aposten per una economia al servei de les persones.

Germanes Misioneras Cruzadas de la Iglesia

Les Germanes Misioneras Cruzadas de la Iglesia de la comunitat de Barcelona, amb motiu de la Canonització de la nostra Mare Fundadora, Santa Nazaria Ignacia de Santa Teresa de Jesús, el dia 14 d'octubre a Roma, ens sentim honorades a convidar-la a compartir el do rebut, en l' Eucaristia d'Acció de Gràcies que serà oficiada per l'Arquebisbe de Barcelona, Cardenal Joan Josep Omella i Omella.

Dissabte 17 de novembre de 2018

19:00 hores

Parròquia Sant Paulí de Nola

Plaça Nazaria Ignacia

XIV Jornada de tardor, convocada per:
Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans
Equips de Pastoral de la Política i la Comunicació
Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat
Consell de Laics dels Caputxins de Catalunya
Justícia i Pau

Política i esperança

Dissabte 24 de novembre de 2018

Programa i horari de la jornada

09:00 *Inscripció i acolliment.*

09:30 Inauguració de la Jornada

- ☐ Benvinguda a càrrec d'**Enric Puig i Jofra**, conseller del Grup Sant Jordi.
- ☐ Inauguració oficial de la Jornada.

10:15 Motivacions i sentit de la jornada, per part de **Josep Maria Esquirol**, filòsof i professor. Record especial del bisbe Joan Carrera, que ens va deixar ara fa just deu anys.

10:30 1a ponència: "**Jesús i el seu Regne, promotors d'esperança**", a càrrec del teòleg, professor i escriptor **José Maria Castillo**.

11:30 *Pausa. Cafè.*

12:00 2a ponència: "**La força de l'esperança: entreveure possibilitats**", a càrrec de **Francesc Torralba**, filòsof i teòleg.

13:00 Diàleg obert, conduït per la periodista **Laura Mor**.

13:45 *Final de la sessió del matí. Dinar.*

15:30 Taula rodona sobre "**La imatge pública de l'Església**" moderada per **Mar Galceran**, coordinadora tècnica del Lloc de la Dona. Participaran:

- ☐ **Agustín Rodríguez**. Rector de la Parròquia de La Cabaña Real de Madrid. Espeleòleg.
- ☐ **Cristina Orduña**. Periodista, delegada episcopal de Mitjans de Comunicació de la diòcesi d'Urgell.
- ☐ **David Fernández**. Polític, periodista i activista social.
- ☐ **Gisela Pruna**. Coordinadora del projecte Intelligo a la Fundació Pineda. Membre de la Prelatura de l'Opus Dei.

16:45 Diàleg obert.

17:15 Cloenda a càrrec de **Carles Armengol**, president de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat i membre del Grup Sant Jordi.

17:30 *Final de la Jornada.*

Aspectes organitzatius

□ **Lloc: Hotel Alimara (carrer Berruguete, 126 Barcelona)**

□ Al costat del *Passeig de la Vall d'Hebron*

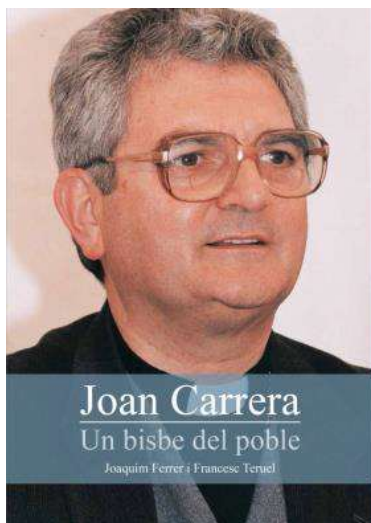
□ Metro: línia 3 (verda), estació *Mundet*

□ Bus: 27, 60, 76, H4

□ Per Ronda de Dalt: sortida *Vall d'Hebron/Montbau*

□ Enllaç Google maps: <https://goo.gl/maps/dFy1KLbcKX62>

□ Es disposarà de **servei de guarderia infantil gratuïta** durant tota la jornada, excepte en l'estona del dinar (cal indicar el nombre d'infants que precisaran el servei en el moment de la inscripció).

□ **Inscripció:** És imprescindible inscriure's per qüestions logístiques. La inscripció **es tancarà el dia 18 de novembre**.

La inscripció es fa per **via telemàtica**.

Cliqueu sobre el següent botó:

Cal emplenar tots els camps i al final clicar en el botó que diu SUBMIT. Fins que no apareix en una nova pantalla de l'ordinador "S'HA REGISTRAT LA VOSTRA RESPOSTA", la inscripció NO ÉS EFECTIVA.

En cas de total impossibilitat de fer la inscripció telemàticament truqueu a Marta Sala: Tf. 610 625 837.

□ **Contribució econòmica** dels assistents:

La Jornada comporta un important cost econòmic per això demanem una aportació orientativa als participants, que sempre està força per sota del cost real.

Les aportacions **cal fer-les mitjançant una transferència prèvia al compte del Grup Sant Jordi: ES15 0081 7011 1200 0253 8556 (fins el divendres 22 de novembre)**. Excepcionalment es podrà fer en metàl·lic el dia de la Jornada, en el moment de l'acollida.

Opcions:

□ **Inscripció i dinar** conjunt a l'Hotel: aportació de **30 euros**.

□ **Inscripció sense dinar:** aportació de **15 euros**.

□ **Només dinar (per a infants):** aportació de **5 euros**.

La inscripció inclou la documentació i el refrigeri de mig matí.

Els participants a la Jornada rebran de forma gratuïta un exemplar del quadern **Torras i Bages, Pastor, Pare i Guia**, amb textos de *Mn Manuel M. Fuentes*, *Mn Jaume Aymar* i el *P. Josep M Soler*.

Editat per la *Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat*.

També es disposarà del llibre biogràfic **Joan Carrera, un bisbe del poble** de *Francesc Teruel* i *Joaquim Ferrer*, de l'editorial Mediterrània.

Les entitats organitzadores de la Jornada aporten el 50% del preu i, per tant, els participants el tindran disponible per 10 €.

INSCRIURE-M'HI

"NADA
TE
TURBE"

Gna. GLENDA

en concert

Diumenge 11 de novembre, a les 18 h
Parròquia de Santa Anna
C/Santa Anna 29 (tocant a Plaça Catalunya)

A les 19,30 h, Eucaristia amb
Gna. Glenda i Xavier Morlans

DONATIU
5€

Enhorabona als premiats

El conseller d'Ensenyament va atorgar el propassat dijous 18 d'octubre els Premis Extraordinaris de Batxillerat del curs 2017-2018 a un total de 44 alumnes catalans, dels quals 30 havien cursat estudis en centres privats, concertats o no, i 11 eren alumnes de les escoles associades a la Fundació Escola Cristiana de Catalunya.

Els Premis són un reconeixement oficial a l'excel·lència dels estudiants que van superar segon de batxillerat el curs passat amb les millors qualificacions de Catalunya i suposa un compromís pel treball compartit entre alumnat, professorat i família. Els guanyadors quedaran exempts de les taxes universitàries durant el primer curs, obtindran una plaça gratuïta durant el curs que ve a l'Escola Oficial d'Idiomes i una estada en un centre de recerca de referència. A més, poden optar al premi de batxillerat que atorga el Ministeri d'Educació.

El conseller va adreçar als alumnes unes paraules: "Per vosaltres, us hem obert les portes dels centres i us hem posat uns professionals excel·lents. Ara aquest èxit acadèmic l'heu de retornar a la societat en forma de treball per una societat més justa i equitativa".

Des de la Fundació Escola Cristiana volem felicitar els 44 alumnes premiats i, en especial, **Clarisa Cano**, de l'escola Pare Manyanet de Barcelona; **Àlex Carmona**, del col·legi Sant Pau Apòstol de Tarragona; **Pau Conesa**, del col·legi La Salle Bonanova de Barcelona; **Rita Martí**, del col·legi Padre Damián Sagrados Corazones de Barcelona; **Mari Carmen Martín**, del col·legi Sant Josep, de Reus; **Mònica Piferrer**, de l'Escola Pia de Granollers; **Mar Roda**, del col·legi Sagrat Cor-Diputació de Barcelona; **Fernando Rodríguez**, del col·legi Casp-Sagrat Cor de Jesús de Barcelona; **Roger Solé**, de l'escola Vedruna de Terrassa; **Clàudia Soriano**, de l'escola Sagrada Família de Tortosa, i **Luis Tortosa**, del col·legi Jesús, Maria i Josep de Barcelona.

Darrere d'aquest reconeixement, de ben segur que serà fàcil d'identificar una història d'esforç, il·lusió i dedicació d'aquests nois i noies, però també la de l'acompanyament, al llarg d'aquest reeixit camí, de professors i professores i també del personal de les escoles.

Les nostres institucions pretenen que tots els seus alumnes, sense excepció, se sentin inclosos i acceptats, que tots ells, siguin quines siguin les seves capacitats, es vegin reconeguts en la seva singularitat, valorats i amb possibilitat de participar en la vida del centre. Tots els professionals de casa nostra, en definitiva, ofereixen a tot l'alumnat oportunitats educatives i ajudes per al seu progrés, impregnats del nostre ideari d'escola cristiana que cerca l'educació integral, el desenvolupament de la dimensió corporal, psicològica, social i espiritual de la persona i l'atenció als més vulnerables. Imperatius que emanen directament de l'Evangelí.

Per això ens hem de felicitar també per l'èxit personal d'aquests joves, que, alhora, és també l'èxit dels nostres projectes. Enhorabona!

Signes dels Temps a TV3: Bisbe català al Japó

El papa Francesc ha nomenat el lleidatà Josep Abella, bisbe auxiliar de la diòcesi d'Osaka. Abella és missioner claretian, ha viscut molts anys al Japó i a Roma i ha viatjat per tot el món com a superior general dels Claretians. Quins són els reptes de l'Església catòlica al Japó? Com viu la minoria cristiana en aquest país asiàtic? "Signes dels temps" entrevista Josep Abella, bisbe auxiliar d'Osaka. La conversa s'ha gravat a la parròquia de l'Immaculat Cor de Maria de Barcelona.

Aquest diumenge 28 d'octubre a les 10.30 a TV3.

El web de la Unió de Religiosos de Catalunya al teu abast

Si t'interessa recuperar números de l'informatiu Horeb des dels seus inicis o documents del Servei de Documentació... tots estan al teu abast a

WWW.URC.CAT

Calendari URC - CEVRE | Curs 2018 - 2019

2018			
			OCTUBRE
27-28	ds-dg	URC: curs "Missió pastoral a Catalunya avui" sessió 1	
29	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	

			NOVEMBRE
1	dj	Tots Sants	
5	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
6	dm	Junta directiva de l'URC	
10	ds	Beatificació de 16 màrtirs Sagrada Família Barcelona	
12	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
13-15	dm-dj	XXV Assemblea general de CONFER	
17	ds	Jornada de Formació Permanent	
19	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial	
24	ds	XIV Jornada del Grup Sant Jordi	
25	dg	URC: curs "Missió pastoral a Catalunya avui" sessió 2	
26	dl	CEVRE: Curs sistemàtic de formació inicial 130 RAP (Reunió d'Abats i Provincials)	

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC Director del CEVRE	sec.urc@confer.es sec.general@urc.cat
Olga M ^a Sánchez	Secretària auxiliar de l'URC i del CEVRE Dilluns a divendres: 09.30 – 13.30	urc.info@gmail.com
Web	Unió de Religiosos de Catalunya	www.urc.cat
Facebook	Unió de Religiosos de Catalunya	www.facebook.com
Twitter	URC Unió Religiosos	@URC_Catalunya
Telèfon	933 024 367	

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 Secretari
general: sec.general@urc.cat / Secretària: urc.info@gmail.com